

La ruta d'Antoni Mas (III)

per Pineda Vaquer

Amb aquest número continuarem amb la ruta que segueix les obres d'Antoni Mas per Vila-seca. Com en el número passat, ens centrarem amb les escultures i altres tipus de treballs realitzats per Mas per a diferents particulars del nostre poble, als qui agraïm una altra vegada la seva bona disposició.

El món animal d'Antoni Mas

Tal i com vam dir en números anteriors, Mas es fixa molt en el món dels animals per a trobar temes per les seves obres. Anteriorment, però, només havíem vist cavalls o animals mitològics com els dracs. Aquest últim és un element molt present en la forja catalana tradicional. De fet, Antoni Mas explica que el seu pare, Antoni Mas Garreta, va ensenyar-li com forjar uns dracs molt característics i encara ara els fa com ell, encara que amb el seu propi estil. Un exemple és el drac que decora la maneta de la porta del garatge d'un particular de Vila-seca, que combina perfectament la tradició, amb la maneta amb forma de drac, i la contemporaneïtat, amb la seva base romboidal. També ens trobem amb la mateixa figura mitològica en una làmpara del taller del mateix Antoni Mas, on el drac ressegueix un eix en forma d'espiral que li dona una gran mobilitat a la peça.

Brau del carrer de la Font, propietat de Salvador Anton i Maria Àngel Lanuza ▲

Maneta amb forma de drac ▲

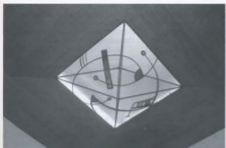

Colom de petit format de Josepa Piñol i Eulogio Martínez ▲

Gatera que hi ha a casa de Josep M. Salvadó ▲

Resseguint el rastre artístic del ferrer mediàtic

Colobert propietat de Josefina Sendra i Josep M. Salvadó

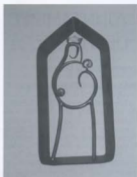
Altres animals que potser no es repeteixen tant en l'imaginari d'Antoni Mas però que també es troben en aquesta particular ruta és el brau que es troba al carrer de la Font, propietat de Salvador Anton i Maria Angel Lanuza. Aquesta és una figura d'una gran senzillesa, reduïda quasi bé a la mínima expressió i és aquí on radica la seva força, una força continguda d'un brau que recorda als que pintava Picasso en la seva època cubista. D'un estil paral·lel és un colom de petit format, però també de gran força i serenitat, de Josepa Piñol i Eulogio Martínez, al carrer de Sant Bernat. En canvi, molt diferent és la gatera en forma de gat, precisament, que hi ha a casa de Josep M. Salvadó, al carrer del Comte de Sicart, amb un estil que s'acosta al món dels infants, doncs aquest gat ben bé podria il·lustrar un conte infantil com "El gat amb botes".

Sants i Mares de Déu

La imaginaria catòlica és un dels temes recurrents en l'obra d'Antoni Mas, com ja hem pogut veure amb el Sant Bernat de la plaça de Voltes o els nombrosos Sant Jordi que vam ressenyar en el número passat. Per a completar aquesta sèrie, en aquest número afegim el què es troba a casa de Rosa Gesali i Anton Ribera, al carrer de Sant Pere. De gran format, la seva senzillesa de formes emfatitza la força de la lluita entre el sant i el drac i també la unió entre les tres parts de l'escultura: l'home, el cavall i la bèstia. Aquesta sensació també es troba amb la seva interpretació de la imatge de la Mare de Déu de la Pineda, que es troba a casa de l'Eulogio Martínez i la Josepa Piñol. L'esquematzació de la figura i les seves línies pures encara accentuen més la unió entre la mare i el fill.

I amb Mas es féu la llum

Però l'obra d'Antoni Mas no se centra tan sols en l'escultura, sinó també amb el què s'anomenen les arts aplicades, i, dintre d'aquestes, podem destacar les làmpares, on l'autor conjuga materials tan diferents com el ferro forjat i el vidre per aconseguir

Mare de Déu de la Pineda a casa de l'Eulogio Martínez i la Josepa Piñol

els efectes de llum desitjats. Un exemple a destacar són les làmpares que es troben al què es coneix com "el cub" de Josep Graset, al carrer del Comte de Sicart. Allà hi trobem dos tipus de làmpara molt diferent: una, de línies senzilles però molt efectistes, on predomina, com és habitual en Antoni Mas, la línia corba, i una altra amb formes vegetals en la qual Mas ha trobat un efecte de moviment molt aconseguit.

Al mateix carrer trobem una sèrie de làmpares, propietat de Josefina Sendra i Josep M. Salvadó, que segueixen la mateixa línia de combinar ferro forjat i vidres de diferents tonalitats, aconseguint un bonic efecte lumínic, que també es troba en el colobert d'aquesta última casa, realitzat amb aquesta mateixa tècnica. Molt diferent, en canvi, és la que es troba al carrer de l'Hort, a casa de la Pineda Anton i de l'Andreu Sintas, que segueix un estil molt més sintètic, amb formes més simples i pures, on es dona molta importància al material en si, al ferro com a suport de la llum.

Sant Jordi a casa de Rosa Gesali i Anton Ribera

Làmpara a casa de la Pineda Anton i de l'Andreu Sintas